

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Karaghiaur Nicolai și ultimul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Karaghiaur Nicolai XXX, născut la XXX,
originar din or. XXX și domiciliat XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 24.09.2014 pînă la 31.07.2018;

Instanța de apel de la 24.08.2018 pînă la 04.12.2018;

Instanța de recurs de la 18.03.2019 pînă la 22.05.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 31 iulie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală, a fost încetată procedura pe cauza penală în privința lui Karaghiaur Nicolai învinuit în comiterea infracțiunii în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție tragerii la răspundere penală.

Karaghiaur Nicolai a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen 3 ani și 4 luni cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, este inclus în termenul pedepsei stabilite de prezenta sentință pedeapsa neexecutată de inculpat stabilită prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 03.11.2015 pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (4) și art. 27, art. 186 alin. (1) Cod penal și în baza unui concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor a fost stabilită pedeapsa definitivă inculpatului Karaghiaur Nicolai sub forma de 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis.

În temeiul art. 90¹ alin. (1) și (3) Cod penal, s-a stabilit aplicarea spre executare pedepsei lui Karaghiaur Nicolai sub formă de închisoare doar pe un termen de 3 ani cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 ani și să nu fie pusă în executare partea din pedeapsa rămasă, dacă în decursului termenului de probațiune de 3 ani, stabilit de instanță, inculpatul Karaghiaur Nicolai nu va comite o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii își va justifica încrederea ce i-a fost acordată.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Ivancioglu Pantelei, însă în privința acestuia, hotărârea nu se contestă.

2. Pentru pronunțarea sentinței instanța de fond a constatat că, inculpatul Karaghiaur Nicolai împreună cu inculpatul Ivancioglu Pantelei în noaptea spre 26 decembrie 2013 au pătruns pe teritoriul îngrădit al întreprinderii S.R.L. "XXX" situată pe marginea or. XXX, unde Ivancioglu P., aplicând violența față de paznicul Urlih Serghei, în formă de lovitură în zona coastelor din partea stângă, după l-au tăvălit pe paznicul jos, prin ce i-au cauzat ultimului conform raportului expertizei medico-legale nr. 38D din data de 23-27.01.2014 echimoză în zona articulației radio-carpene din partea stângă, adică leziunile corporale neînsemnate. Frângând astfel rezistența și acțiunile de apărare a paznicului și cu scopul de a exclude alte careva acțiuni de rezistență din partea paznicului l-au închis în incinta depozitului, după ce au sustras patru roți de la dispozitiv de remorcare de tractor care se afla pe teritoriul și aparține S.R.L. "XXX" în valoarea de 800 de lei pentru o roată, dispunând de ele la discreția lor prin ce au cauzat proprietarului S.R.L. "XXX" prejudiciul material în valoarea totală de 3 200 lei.

Astfel, prin acțiunile lor intenționate inculpații Karaghiaur N. și Ivancioglu P. au comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane prin pătrunderea în alt loc pentru depozitare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

Totodată, inculpatul Karaghiaur N. în noaptea spre 31 decembrie 2013, printr-un acces liber de pe dispozitiv de remorcare de tractor de marcă "XXX", care aparține cetățeanului Karaghiaur V. care a fost parcat pe drumul public local, str. Gaidar, or. Vulcănești, lângă casa cu nr. 2 a demontat și a sustras pe ascuns două roți ale dispozitivului de remorcare de tractor, prin ce a cauzat proprietarului Karaghiaur V. pagube materiale în suma totală de 3 000 lei.

Tot el, în noaptea spre 31 decembrie 2013, printr-un acces liber de pe dispozitiv de remorcare de tractor de marcă "XXX", care aparține lui Rotari I. care a fost parcat pe drumul public local, str. XXX, or. XXX, lângă casa cu nr. 24 a demontat și a sustras pe ascuns două roți ale dispozitivului de remorcare de tractor, prin ce a cauzat proprietarului Rotari I. pagube materiale în suma totală de 2 000 lei.

Astfel prin acțiunile sale intenționate Karaghiaur Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

În decursul ședinței preliminare din 29 iunie 2018, inculpații Karaghiaur N. și Ivancioglu P. au înaintat cereri prin care au recunoscut vinovăția în învinuirea înaintată și au solicitat examinarea cauzei penale conform procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul Karaghiaur N. a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea parțială acesteia și emiterea unei noi hotărâri cu aplicarea unei pedepsei nonprivative de libertate. În argumentarea cererii de apel, inculpatul menționat că, aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen 3 ani este una incorectă. Instanța a luat în considerație că el are antecedente penale prin sentința judecătorei Ceadâr-Lunga de la data de 03.11.2015, însă aceste infracțiuni s-au comis în 2013, astfel consideră că în privința lui urma să fie aplicat art. 84 alin. (4) Cod penal.

Din 03 noiembrie 2015 până în prezent au trecut mai mult de 2 ani și 7 luni, atunci când i-a fost aplicată perioada de probațiune de 4 ani, astfel a executat mai mult de jumătate din termenul de probațiune.

Luând în considerație faptul că a recunoscut complet vinovăția și a reparat prejudiciul pe cauză și luând în considerație că a comis infracțiunea pe cauză înainte de sentința din data de 03.11.2015, consideră că este posibilă includerea în termenul pedepsei termenul executat parțial la prima sentință, după cum este prevăzut de art. 84 alin. (4) Cod penal.

Conform art. 79 alin. (1) CP RM - ”Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.”

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 decembrie 2018, a fost respins ca neîntemeiat apelul lui Karaghiaur Nicolai, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța a dat o calificare justă a faptelor inculpatului Karaghiaur N., vinovăția căruia în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și art. 186 alin. (1) Cod penal nu sunt contestate de el însuși și se confirmă prin materialele dosarului, precum și prin probele aduse precum în cadrul urmăririi penale așa și stabilite în cadrul ședinței de judecată instanței de fond. Totodată, sentința judecătorească este contestată doar în partea stabilirii pedepsei.

Instanța de apel a considerat că prima instanță just a stabilit inculpatului Karaghiaur N. pedeapsa sub forma de închisoare cu executarea pedepsei în instituția penitenciară de tip semiînchis cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, reieșind din următoarele circumstanțe.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În opinia instanței de apel, instanța de fond corect și în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal au fost acceptate în calitate de circumstanțele atenuante vinovăției inculpatului Karaghiaur N. motivele vinovăției, în calitate de circumstanțele agravante - comiterea infracțiunii de o persoană care este recunoscută vinovată în comiterea unei infracțiuni similare comise anterior.

Totodată la stabilirea pedepsei inculpatului Karaghiaur N. instanța a luat în considerație personalitatea acestuia, și anume faptul că are antecedente penale nestinse (f. d. 58-63, vol. 2, 209-210, vol. 4), la locul de trai se caracterizează satisfăcător (f. d. 64, vol. 2), nu se află la evidență la medic narcolog și psihiatru.

Astfel, în opinia instanței de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului Karaghiaur N., instanța de fond corect a luat în calcul prevederile susmenționate și împreună cu prevederile generale de individualizare a pedepsei stipulate în art. 75 Cod penal și prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a stabilit lui Karaghiaur N. pedeapsa sub formă de privare de libertate.

După cum rezultă din materialele dosarului, prin sentința Judecătorească Ceadâr-Lunga din 03 noiembrie 2015, inculpatul Karaghiaur N. a fost recunoscut vinovat în

baza art. 186 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip închis, iar în baza art. 27, art. 186 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 150 u. c., și anume 3 000 lei.

Instanța de apel a considerat că, instanța în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, întemeiat a inclus în termenul pedepsei stabilite de sentința atacată pedeapsa neexecutată de inculpat stabilită prin sentința judecătoreiei Ceadâr-Lunga din data de 03.11.2015 pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (4) și art. 27, art. 186 alin. (1) Cod penal și în baza unui concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor a fost stabilită pedeapsa definitivă inculpatului Karaghiaur N. sub forma de 6 ani închisoare cu executarea pedepsei stabilite în instituție penitenciară de tip semiînchis.

Apelantul a considerat că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen 3 ani este una incorectă, dat fiind faptul că, luând în considerație că el are antecedente penale prin sentința Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 03.11.2015, iar aceste infracțiuni s-au comis în 2013, consideră că în privința lui se aplică art. 84 alin. (4) Cod penal.

Totodată s-a indicat că de la data de 03 noiembrie 2015 până în prezent au trecut mai mult de 2 ani și 7 luni, atunci când i-a fost aplicată perioada de probațiune de 4 ani, adică el a executat mai mult de jumătate din termenul de probațiune. Luând în considerație faptul că el a recunoscut complet vinovăția și a reparat prejudiciul pe cauză și luând în considerație că el a comis infracțiunea pe cauză înainte de sentința din 03.11.2015, consideră că este posibilă includerea în termenul pedepsei termenul executat parțial la prima sentință, după cum prevede art. 84 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, argumentele menționate sunt neîntemeiate dat fiind faptul că instanța corect a aplicat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, ori, la stabilirea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni sau a unui cumul de sentințe conform prevederilor articolelor 84 și 85 Cod penal, se ia în considerație termenul pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată și nu termenul de probațiune rămas, întrucât condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este una din tipurile de liberare de la pedeapsa penală, ci nu pedeapsa ca atare.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că, ne cătând la faptul că inculpatul în perioada condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza sentinței Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 03.11.2015 a comis infracțiunea care se consideră a fi una gravă instanța de judecată a aplicat prevederile art. 90¹ Cod penal și a emis hotărârea privind condamnarea cu suspendarea parțială executării pedepsei.

Astfel, neîntemeiate sunt argumentele apelantului privind asperitatea pedepsei stabilite.

Totodată apelantul în cererea sa de apel face alegație la prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal și solicită stabilirea lui unei pedepse care nu este legată cu privire de libertate.

Discutând chestiunea privind aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat următoarele.

Conform art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și

de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoritatea persoanei care a comis infracțiunea se recunoaște ca o circumstanță excepțională. Comiterea infracțiunilor de persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată ca o circumstanță excepțională.

Din conținutul acestei norme de drept penal reiese că în urma circumstanțelor în care s-a comis fapta infracțională sau în date privind personalitatea infractorului trebuie să existe circumstanțe, condiții, situații care nu sunt caracteristice pentru personalitatea inculpatului sau pentru fapte cotidiene. Circumstanțele cotidiene sunt acele care predomină sau sunt caracteristice pentru majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

În calitate de excepționale instanța urmează să stabilească acele circumstanțe care micșorează considerabil gravitatea faptei și consecințele acesteia, precum și datele privind personalitatea inculpatului (gradul de dezabilitate și capacitate de muncă I și II (persoana cu grad de dezabilitate sever și pronunțat) merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de o importanță înaltă).

În cazul când asemenea circumstanțe sunt stabilite instanța de judecată este obligată să indice în sentința, care anume circumstanțe a cauzei sunt excepționale și în coroborare cu care date privind personalitatea vinovatului ele sunt temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat că, lipsesc temeiuri pentru aplicarea în privința inculpatului Karaghiaur N. prevederilor art. 79 Cod penal, dat fiind faptul că pentru aplicarea acesteia este necesar de a constata circumstanțe excepționale adiționale pe cauză care nu au fost stabilite nici de către instanța de fond, nici de instanța de apel nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia privind stabilirea inculpatului Karaghiaur N. pedepsei sub formă de închisoare cu liberare parțială de la pedeapsa penală prin suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare în conformitate cu art. 90¹ Cod penal luând în considerație toate circumstanțele cauzei și datelor privind personalitatea inculpatului, iar argumentele acestuia invocate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Karaghiaur Nicolai și ultimul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel motivând că aceasta nu s-a expus suficient asupra circumstanțelor atenuante, ca prin urmare stabilirea pedepsei fiind mai mare decât se cuvenea. Totodată, recurenții consideră că potrivit art. 3 din Legea cu privire la amnistie, instanța urma să absolve pedeapsa cu închisoare stabilită prin sentința Ceadâr-Lunga din 03.11.2015.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Karaghiaur Nicolai și ultimul, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Karaghiaur Nicolai și ultimul, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, aplicarea pedepsei a fost înlăturată de un act de amnistie.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe care a menținut-o, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal susține că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Referitor la motivul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului, aceasta a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, se caracterizează satisfăcător, are antecedente penale nestinse, nu se află la evidența medicului narcolog și psiholog, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia cu izolare de societate, dispunând condamnarea cu pedeapsa reală, considerând că aceasta este una echitabilă faptelor comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364/1 Cod de procedură penală.

Cât privește argumentul recurenților privind aplicarea amnistiei și absolvirea de pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 03.11.2015, Colegiul penal îl va respinge, ori, sentința nominalizată este irevocabilă și nu cade sub incidența art. 2 a Legii nr. 210 din 29.07.2016, cu privire la amnistie.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de către recurenți nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Karaghiaur Nicolai și ultimul, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Karaghiaur Nicolai XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **19 iunie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan